



*„Íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született?  
Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Máté 2,2*

Miért jöttek? Mit keresnek? Nyilván ez volt a legnagyobb kérdés, amikor Jeruzsálem lakói meglátták a nem túl szokványos jelenséget, a gazdag keletről érkező előkelő utazókat. Az egyértelmű a Bibliából, hogy feltűnést keltettek, hírük gyorsan terjedt a városban. Olyan, mintha a mi utcánkban megjelenne egy elnöki konvoj, ahogy a híradásokban szoktunk látni. Komoly céljuk volt az érkezőknek, útba igazítást kérnek, s egy rövid idő után haladnak is tovább.

Jelet láttak, a csillagnak a jelét, mely a zsidók megszülető királyáról, egyúttal egy új világkorszak kezdetéről üzen. Ezek az elismert emberek nem akármilyen indultak útnak: fontos volt számukra, mert tudták az ő saját tudományuk jeleiből, hogy hatalmas fordulatot hoz a világ folyásában az a személy, akiről hírt kaptak. Bár idegen nép tagjai voltak, tudományuk odáig terjedt, hogy ismerték az ősi ígéreteket, mely szerint e gyermek születése áldást hoz a föld minden népére.

Milyen igazuk lett! Kétezer éve ünnepeljük a Megváltót, aki hatással volt és van egész életünkre. A Krisztushoz tartozás egész kultúránkat meghatározza, még akkor is, ha a világban már mintha megpróbálnának keresztyénség utáni időszakról beszélni... tettek ezt már számtalanszor, kezdve a rómaiaktól, majd a felvilágosodás idejétől, egészen a huszadik századi diktatúrák eszmerendszeréig, tovább a ma divatos 'a múltat végkép eltörölni' gondolatáig. De itt vagyunk, ünneplünk, az emberré lett Isten Fiához jövünk, hogy imádjuk őt.

Ezeknek a napkeletieknek a példája hadd mérjen meg minket is, azokat, akik ma jövünk Jézus imáadására... hogy ugyanaz az elhivatottság megvan-e bennünk, tudjuk-e, hisszük-e azt, amit ők? Hiszük-e az Isten Fiát, aki új időszámítást tud hozni a mi életünkben is? Hiszük-e, hogy Isten megváltja, s ezzel megváltoztatja az egész világot, benne a mi életünket is? A jelek ma talán még egyértelműbbek, mint régen a bölcsek számára, akik a csillagok járásából olvasták ki Isten üzenetét, hiszen velünk már Jézus első követői személyes megtapasztalásaikat osztották meg az újszövetség lapjain, és maga Jézus, ahogy megmutatta az Isten valóságát, egészen konkrétan, egészen emberi formában, ennél egyértelműbb jelekre semmilyen más formában nem tehetnénk szert! Isten megmutatta magát.

Most karácsony ünnepén ezért imádjuk őt, mert üzenete van a mi számunkra, hogy személyesen minket akar megszólítani, a mi életünkben szeretne otthonra lelni, engedjük be szívünkbe, családukbá, hogy ünnepünk teljes lehessen. Ámen.

*„Ezért egészen bizonyosnak tartjuk a prófétai beszédet, amelyre jól teszitek, ha figyeltek, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben.” 2 Péter 1,19*

Eljutottunk a várva várt ünnephez, megérettünk az advent készülődése után itt vagyunk várakozásunk beteljesedésél. Követtük a jelet az előző hetekben, számos fontos üzenetet kaptunk a csillag vizsgálata során, mely irányt mutatott, útba igazított, várakozásunkban reménységet adott. Most, hogy elérkeztünk az ünnep középpontjához, ma is e jel üzenetét szeretném átadni számotokra.

'Nem mese ez, gyermek' – Arany János tollából atyai intésként van előttünk ez gondolat most, hogy Péter apostol levelének ezeket a sorait olvassuk. Ő Jézusról beszél, azokról a történetekről, amiket átéltek mellette: a születéstől a csodáig, a kereszthaláltól a mennybemenetelig. „Nem kitalált meséket követve ismertettük meg veletek a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmát és megjelenését...” mert való igaz mindaz, amiről írtak a próféták és amiről bizonyosságot tettek a szemtanúk.

Azok a jelek pedig, amiket láttak akár Jézus előtt a próféták, akár Jézus nyomán az apostolok, s azok az üzenetek, melyeket megfogalmaztak ezek a személyek, mind azért vannak előttünk, hogy világítsanak: fáklyaként, ahogy szól róla a zsoltáros is: mécsesként világít lábam elé. Nem reflektor, hanem kicsiny kis fényforrás, amelynél a következő lépést épphogy látjuk. A csillagok fényessége is ehhez hasonló, ahogy egy-egy prófécia, ősi ige felragyog, még nem világosítja be az egész égboltot,

mint egy villámlás, vagy mint a nap fényessége, de a körülvevő sötétségben mégis biztos pontot jelent még a távolról jövő fény is.

Az Úr Isten azért adja ezeket a világító fáklyákat, hogy annak fényénél jó irányba haladjunk, hogy lépésünk biztos legyen, hogy ne a teljes sötétségben kelljen tapogatóznunk, botladoznunk. Ha ezt nem vesszük kezünkbe, ha az ige fényére nem figyelünk, akkor lehetetlenné válik a célba érkezés.

De mi is a cél? Az ünnepen, amikor már úgy éreznénk, megérkeztünk, azt is látunk kell, hogy van tovább. A napfelkelte képét hozza elének az apostol, amikor a csillagok, az égi jelek helyét átveszi a mindent megvilágosító nap. Egy másik képet is használ, amiben Jézusra utal, hogy a szívünkben megjelenik Krisztus ismerete. Igen, jelenti ez egyik célként a hitre jutás, amihez számunkra is sok-sok isteni jel – ige, bizonyágtétel – kellett, hogy az ő ismerete felragyogjon bennünk. De még teljesebb a napnak fényessége, amint színről színre, Istent a maga teljes valóságában látjuk és ismerjük majd. Ott már nem lesz szükség próféciára, igehirdetésre, mert már tökéletesen a célnál leszünk. Ámen.

"Fiút fog szülni, te pedig majd Jézusnak nevezed, mert ő fogja megszabadítani népét bűneiből." Máté 1,21

Karácsony alkalmával sok olyan rokonnal tudunk találkozni, akikkel évközben egyébként nem tartjuk igazán a kapcsolatot. Ezen az ünnepen ki tudjuk használni az alkalmat, hogy találkozhatunk velük. Így kell kihasználnunk az alkalmat, amikor Jézussal találkozhatunk. A napkeleti bölcsek jó példát mutatnak nekünk ebben, hiszen mikor Isten elhívta őket, hogy elmenjenek a zsidók királyához, ők azonnal útnak indultak. Egy hosszú és fárasztó utat kellett megtenniük ahhoz, hogy láthassák Jézust. Isten választott népének írástudói és főpapjai azok, akikről viszont nem szabad példát vennünk. Ők ugyanis tudták, hogy hol kell pontosan megszületnie Isten Fiának, mégsem mozdították meg a kisujjukat sem azért, hogy találkozzanak övele. Nekünk hasonlóképpen van választásunk: Isten elhív minket a Jézussal való találkozásra, de hogy mi elmegyünk-e meglátogatni őt vagy sem, az már rajtunk áll.

Jézussal nem egyszer, hanem akár minden nap találkozhatunk. Legyen az az istentiszteleten, egyéni bibliaolvasásban vagy imádságainkban. Isten megadta nekünk annak a lehetőségét, hogy az univerzum királyával találkozhassunk. Minden nap! Használjuk hát ki ezt a csodás lehetőséget!

Mikor Isten megjelenik az embernek, az embert nagy félelem fogja el. Ezt láthatjuk Mózesnél, a prófétáknál és a pásztoroknál is. Hogyan is ne félnénk a láthatatlan és szuverén Istentől? A Mindenható azonban úgy akarta kijelenteni magát nekünk, hogy mi ne féljünk tőle, hanem bátran közeledjünk hozzá. Hát mi lehetne kevésbé ijesztő egy újszülött csecsemőnél? Isten akarata az, hogy ezen az emberen keresztül tudjunk kapcsolódni a világmindenség Urához. Közeledjünk hát ehhez az emberhez, Jézushoz, hogy közelebb kerülhessünk Istenhez!

Ez a gyermek Isten ajándéka számunkra karácsonykor. Ám erről a gyermekről nem lehet csak úgy beszélni, mint aki a jászolban van. Jézus élete akkor nyer számunkra valódi értéket, ha a keresztre nézünk. Kereszt nélkül nem tudunk karácsony jelentőségéről beszélni, csak egy cuki kisbabáról. Ez a gyermek ugyanis azért jött a földre, hogy minket a földről a mennyek országába vigyen magával. Élete lett, hogy életét adja érted és értem. A mi bűneink büntetését hordozta azért, hogy ne csak itt a földön, hanem örökké kapcsolatba tudjunk lenni Istennel. Ez Isten valódi ajándéka karácsonykor! Megváltásunk. Ezt az ajándékot adta nekünk Isten, és ezért az ajándékért van okunk ünnepelni ma is.

Miért lett tehát Isten emberré? Hogy kapcsolatban tudjunk lenni övele Jézuson keresztül itt a földön és örökkévaló életünkben egyaránt. Legyünk hát kapcsolatban Jézussal, hogy kapcsolatban legyünk Istennel! Ámen.

## HIRDETÉSEK

### **Istentől megáldott, békés, boldog ünnepet kívánunk minden kedves Testvérünknek!**

Hálaadással élhettünk az úri szent vacsora áldásaival. Köszönjük a szent jegyek felajánlását presbiter testvérünknek! Köszönjük a karácsonyi előkészületben fáradozók szolgálatát a fa díszítésében, az ajándékok összeállításában, az idősek látogatásában.

Isten áldását kívánjuk legátusunk, Kállai Kende másodéves teológus hallgató életére, az őt küldő Érd-Parkvárosi református gyülekezet közösségére, és a KRE Hittudományi Kar lelkészképző szolgálatára!

**Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!**